

ЧРЕЗ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	654 - 05 - 50
Дата	28 / 04 2016 г.

10 24
[Signature]

ДО
МИНИСТЪРА НА РЕГИОНАЛНОТО
РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО
Г-ЖА ЛИЛЯНА ПАВЛОВА

П И Т А Н Е

от

д-р Султанка Петрова
народен представител от ПГ на „Патриотичен фронт“

На основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България и чл.94 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям питане

Относно: Преобладаващата недостъпност на градската, жизнена и инфраструктурна среда в урбанизираните територии в България за хора с увреждания и бездействието на контролните органи да осъществяват функциите си за предотвратяване на недостъпността и преодоляване на съществуващите архитектурни бариери.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,

На проведена на 28.03.2016 г. по моя инициатива кръгла маса по проблемите на хората с увреждания в България, като един от основните проблеми, стоящи пред ефективната интеграция на хората с увреждания бе изведена недостъпността на градската, жизнена и инфраструктурна среда в урбанизираните територии в България.

Беше отбелязано, че вече десетилетие след въвеждане на императива на § 6 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за интеграция на хората с увреждания, както и при наличието на редица разпоредби в Закона за устройство на територията и Наредби: № 6 за изграждане на достъпна среда в урбанизираните територии (в сила от 2003 г. на основание чл.169, ал.2 от ЗУТ) и № 4 за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания (в сила от 2009 г. на основание чл.169, ал.4 от ЗУТ), понастоящем само 27 % от урбанизираната територия на България е достъпна.

Също така бе подчертано, че в никоя друга страна-член на ЕС такъв проблем не съществува и е срамно в 21-ви век властите в България да демонстрират такова грубо незачитане на правата на хората с увреждания, както и на изчерпателното национално и международно законодателство в тази област.

След тази среща с правоимащите граждани и техните организации, нямаше как да не възникнат някои въпроси, като например:

- Защо изпълнителната власт не изпълнява създадените от българското Народно събрание закони?

- Защо вече повече от 10 години у нас продължават да се строят сгради и съоръжения с явна външна и вътрешна недостъпност, за които безпроблемно биват издавани от главни архитекти и РДНСК разрешения за ползване, като наред с това съществуващите сгради и съоръжения не биват приведени съобразно изискванията за достъпност?

И понастоящем са недостъпни: подлези; надлези; административни сгради, включително и повечето социални служби и бюра по труда; аптеки; хотели; жилищни сгради; съдебни палати; училища – държавни и общински; тротоари; улици; метростанции и други съоръжения.

За такова negliжиране оправдание след 10 години няма, а само от обичаен прочит на Закона за устройство на територията може да се установи кои са задължените органи по осъществяването на такъв контрол. Тези органи са посочени изрично в членове от 220 до 228 от ЗУТ и това са: министърът на регионалното развитие и благоустройството; началникът на ДНСК или упълномощени от него длъжностни лица; кметовете на общини или упълномощени от тях длъжностни лица.

Простата равностметка показва, че законодателство има и то е ясно, конкретно и отдавна действащо. Проблемът е, че липсва воля у изпълнителната власт за ефективното му прилагане в цялост, като очевидно пренебрегваната част е тази – уреждаща правото на хората с увреждания у нас да се ползват от равни възможности с останалите граждани, за да могат да се предвиждат свободно, самостоятелно и независимо, когато това се налага за задоволяване на обичайното им битово, здравно, трудово, административно или обществено обслужване.

Нещо повече, има случаи на установяване злоупотреба с публични средства, отпуснати целево за изграждане на достъпна среда за хора с увреждания. Един такъв случай е установен по адм.д. № 7915/2015 г. по описа на Административен съд София-град, при който целево отпуснатата от Столична община сума в размер на около 120 хил.лв. са потънали в небитието, без да е била изградена вътрешната достъпност в 19-то СОУ „Елин Пелин“ гр.София.

Ако този пример показва как нуждите на хората с увреждания у нас служат за параван за недобросъвестни длъжностни лица, които на гърба на нещастieto на уязвими човешки същества се обогатяват лично, то това е вече ужасно.

Демонстрираното бездействие продължава вече престъпно дълго и от това имиджа на България страда, страдат и нейните граждани с увреждания, чийто брой не е никак малък – около 900 хиляди души. Това е едно сериозно малцинство, намиращо се в особено уязвимо състояние и поради това –

нуждаещо се от особената държавна и обществена грижа, според чл.51, ал.3 от Конституцията на Република България.

Като се има предвид, че според чл.5 от Закона за защита от дискриминация, изграждането и поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места, се смятат за дискриминация, то бездействието на гореизброените правно-задължени субекти практически накърнява по недопустим начин при това години наред човешкото достойнство на хората с увреждания у нас и на свързаните с тях лица – техни близки и асистенти.

И всичко това – в една страна-член на ЕС и ООН, с претенции да е демократична и правова държава!

Държава, в която ежедневно се говори за повишение на цени, на данъци, на глоби и други имуществени санкции, за строежи на магистрала, но която не изпълнява ангажиментите си към важна част от своите граждани, незачитайки техните права и достойнство!

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,

Във връзка с гореизложеното е и моето питане към Вас и то е:

- 1. Колко акта за установяване на нарушения, наказателни постановления, глоби и имуществени санкции е издала и постановила поверената Ви Дирекция за национален строителен контрол за периода от 01.01.2007 г. до настоящия момент?*
- 2. Колко откази за издаване на разрешение за ползване (Акт 16) са постановени от Вас или от ДНСК/ РДНСК за сгради и съоръжения, несъответстващи на изискванията за достъпност за хора с увреждания, за същия времеви период, както и колко разрешения за ползване са били отнети поради констатирана липса на такава достъпност?*
- 3. Колко жалби срещу действия или бездействия на кметове, главни архитекти и проектант с такъв предмет са били оспорени пред Вас или пред ДНСК и колко проверки: периодични или по жалби са били извършени, както по документи, така и на терен за същия период от време?*
- 4. Възлагали ли сте проверки за коректното усвояване на целеви бюджетни или европейски средства, и какви са установените резултати?*

Желая отговорът на питането ми да бъде в писмена форма.

София, 28.04.2016г.

С уважение.
/д-р Султанка Петрова/